

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperusteita.

Se väittää ensiksi, että riidanalainen päätös on neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (jäljempänä asetus) 63 artiklan 2 kohdan, 75 ja 76 artiklan vastainen, minkä lisäksi sillä loukataan kantajan oikeutta tulla kuulluksi, koska valituslautakunta ei kehottanut asianosaisia lausumaan aikomuksestaan korvata kysymyksessä oleva rekisteröinti, jota väite koskee.

Kantaja toteaa toisessa kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on asetuksen 41 artiklan ja täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön 2 kohdan f alakohdan vastainen, koska valituslautakunta otti huomioon tavaroita, joita ei ollut asianmukaisesti yksilöity väitekirjelmässä ja väitteen esittämistä varten asetetussa määräajassa.

Kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on asetuksen 42 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 15 artiklan vastainen, koska valituslautakunta ei arvioinut asianmukaisesti rekisteröityjen tavaroiden alaa käytöstä esitettyjen todisteiden valossa.

Kantaja väittää neljännessä kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on asetuksen 76 artiklan ja täytäntöönpanoasetuksen 50 säännön 1 kohdan ja 19 säännön 1 ja 3 kohdan vastainen, koska valituslautakunta otti virheellisesti huomioon aiemman tavaramerkin huomattavan erotuskyvyn.

Kantaja toteaa lopuksi viidennessä kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan vastainen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että tavarat ovat huomattavan samankaltaisia. Valituslautakunta jätti merkkien samankaltaisuuden osalta huomiotta, että merkit ovat erilaiset tai etäisesti samankaltaiset, mikä johtuu siitä, että espanjan kielessä "BELLRAM" on luonteeltaan yhdenmukainen. Merkit "BELLRAM" ja "RAM" eivät ole sekoitettavissa toisiinsa, koska tavarat ovat etäisesti samankaltaisia ja merkit ovat erilaisia tai etäisesti samankaltaisia.

Kanne 3.5.2011 — Sigma Alimentos Exterior v. komissio

(Asia T-239/11)

(2011/C 204/47)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Sigma Alimentos Exterior (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja M. Ferre Navarrete)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan sikäli kuin siinä todetaan, että kodifioidun yhteisöverolain (TRLIS) 12 §:n 5 momentti sisältää osatekijöitä, joita pidetään valtiontukena

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan sikäli kuin siinä todetaan, että TRLIS:n 12 §:n 5 momentti sisältää osatekijöitä, joita pidetään valtiontukena, kun sitä sovelletaan sellaisten omistusosuuksien hankkimiseen, jotka merkitsevät määrävallan saamista

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan sikäli kuin siinä sovelletaan tukien takaisinperimisvelvoitetta toimenpiteisiin, jotka on toteutettu ennen tällä kanteella riitautetun lopullisen päätöksen julkaisemista Euroopan unionin virallisissa lehdessä

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja on hankkinut omistusosuuksia yhtiöissä, joiden kotipaikka on Yhdysvalloissa ja Perussa, verovuosien 2008 ja 2010 välisenä ajanjaksona soveltamalla enimmäisomistusosuuden hankkimisesta näissä yhtiöissä johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamista kuluksi TRLIS:n 12 §:n 5 momentin mukaisesti.

Komissio teki 12.1.2011 riidanalaisen päätöksen K(2010) 9566 lopull., joka koskee omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamista kuluksi (nro 45/2007, ex NN 51/2007, ex CP 9/2007). Tämän päätöksen seurauksena Espanjan verohallinto aloitti tarkastusmenettelyjä korjatakseen kantajan toteuttamat liikearvon kirjaamiset kuluksi.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan tarvittavat edellytykset siihen, että toimenpide katsotaan valtiontueksi, eivät täyty.

Kantaja väittää tähän liittyen, että pääasiallinen syy, miksi esillä olevassa asiassa tarkoitettua verojärjestelmää ei voida pitää valtiontukena, on se, että asianomainen toimenpide ei ole valikoiva. Komissio tekee kantajan mukaan nimittäin virheen, kun se katsoo, että toimenpide on valikoiva, koska järjestelmässä suositaan kansallisia hankintoja ja edellytetään vähintään 5 prosentin omistusosuutta. Kantajan mukaan komissio on tehnyt tämän päätelmän analysoimatta niiden alojen erityispiirteitä, joilla tätä järjestelmää soveltanee yritykset toimivat.

2) Toinen kanneperuste, joka koskee perustelujen puuttumista.

Kantajan mukaan perustelut, joiden vuoksi komissio katsoo, että nimenomaisia oikeudellisia esteitä yhtiöiden hankkimiselle Yhdysvalloista tai Perusta ei ole olemassa, ovat joka suhteessa riittämättömät.